

esset cōuelli signa videlicet romanoꝝ vexilla iussisset
equo lapso super caput eiꝝ pstratus est humi. Nā sta
tim ad terram decidit cū cōuelli signa iussit. Eo ꝑ p'
digio nihil inhibitus iubebat signa cōuelli; & negātibꝫ
signiferis sc̄z his q̄ signa ferebat sua sede signa moue
ri posse malum eis minatus est. n̄ si ea continuo. id est
statim effodissent. Nam erāt ī castris vallo cinctis vex
illaq̄ in tra firmata: sed cum bellare deberent oportē
bat signa cōuelli & effodi. intravitq; iste consul con̄ p
digia bellum. ppter ea turp̄ victus fuit. vnde subdit
Verū vtinam inq̄ Valerius. penas huius temeritatis
ac presūpcionis sua tantū. nō eciā populi romani max
ima clade pependisset. id ē portasset. id ē vtinaz ipse
solus mortuus fuisset. nō totus romanus populꝝ. Nā
clades pprie ē pestis gladio facta: que notabilit̄ fuit
in illo bello. in ea nāq; acie (vt dicit Titusluius ī pri
mo de bello punico & hic adducit Valerius) quinde
cīmmilia romanorū cesa: sex milia capta: vigintimilia
fugata. Ita totus romanoꝝ exercitꝝ fuit cōflictꝝ. Et
corpꝝ cōsulis obtrūcati ab Hānibale quesitū ad fune
randum q (q̄ntum ī ipso fuerat) romanū sepelierat
imperiū. Nam pter cānense bellum nullū ī italia adeo
romāo imperio dāpnosū sīc illud (d quo h agit) fuit

Flaminii aut̄ precipitē. Prosequit̄ Mantini pro
digia: cuius memoriā fecit Augustinꝝ li. iii. de ciui.
dei ca. xxi. & ponit pdigia mlt̄a dicēs. Flāminii (de
q̄ dixit pcedēs historia) pcipitē audaciā quia audacia
pcipitauit se: & romanū q̄ntum ī ipso fuit impium ve
sana pseuerātia. id ē ptinac̄. hostilius Mātinus subse
quitur: cui mātino cōsuli ī hispania contra numātinos
ituro āteꝝ. s. ip̄e iret hec (que sequūtur pdigia) ac
ciderūt. tū lauinii. id ē in ciuitate lauinia: quā edifica
uit Eneas ex nomine vxoris que lauinia vocabat̄: sīc
dicit Titusluius ī pmo ab vrbe sacrificari vellet: pul
li (de quibus sacrificare volebat) canea. id est gabia
emissi ī p̄ximā siluā fugierunt sūmaq; diligencia q̄siti